

# ஆத்மஜோதி



கொழும்பு ஸ்ரீ முத்தா விநாயகர் ஆலயம்



ஓர் ஆத்மீக மாத வெளியீடு.  
எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்  
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே. - சுத்தானந்தர்

ஜோதி 20 | பிலவங்க ஞா மார்சுழி மீ 1 உ [16-12-67] | சுடர் 2

## பொருளடக்கம்

மூஷிக வாகனன்	33
கணபதி மாலை	34
கணபதி தத்துவம்	35
பிரமபுரம் மேவிய பெம்மான்	38
அபரோக்ஷானு பூதி	46
கிழவியும் காதமும்	48
கச்சியப்பர் கண்ட காட்சி-8	53
துளசி வழிபாடு	56
ஸ்ரீ நகரைச் சேர்ந்தோம்	60



## ஆத்மஜோதி சந்தா விபரம்

ஆயுள் சந்தா	100-00
வருடச் சந்தா	3-00
தனிப்பிரதி சதம்	30

கௌரவ ஆசிரியர் திரு. க. இராமச்சந்திரா  
பதிப்பாசிரியர் திரு. நா. முத்தையா

ஆத்மஜோதி நிலையம்,  
நாவலப்பிட்டி. போன்: 353

# மு ஷி க வாகனன்

(சுவாமி சித்பவானந்தர்)

ஒவ்வொரு தெய்வத்துக்கும் ஒரு வாகனம் இருக்கிறது. உண்மையில் உயிர்கள் எல்லாம் தெய்வத்திற்கு வாகனமாகின்றன. அந்தந்த தெய்வத்துக்குரிய வாகனம் அத்தெய்வத்தின் மகிமையை விளக்குவதாகும். விநாயகக் கடவுள் பெருச்சாளி வாகனன் எனப் பெயர் படைத்துள்ளான். எலியின் மீது அவன் ஊர்ந்து செல்லுதலே அதற்குக் காரணமாகும். எலியின் மீது யானை ஏறிச் செல்வது நகைப்புக்குரிய விஷயமாகும். மிதியுண்டு எலி செத்துப் போய் விடும். சாகாது அது, வேழத்தை சுமந்து செல்கிறதென்றால் அது பெரும் வேதனைக்குள்ளாகும். உட்பொருளை உணராதவர் இங்ஙனம் ஊகிக்க இக்கோலம் இடம் கொடுக்கிறது.

ஆத்மாவைப் பற்றிய உண்மை ஒன்றுண்டு. பெரியதி லெல்லாம் ஆத்மா மிகப் பெரியது. நுண்ணியதிலெல்லாம் அது மிக நுண்ணியது. ஜீவாத்மாக்களில் சிறிய உடலில் இயங்குவது சிறிய ஆத்மா என்றும், பெரிய உடலில் இயங்குவது பெரிய ஆத்மா என்றும் எண்ணலாகாது. உடல் சிறியது எனினும் உள்ளிருக்கும் ஆத்மா அளப்பரியது. வடிவங்களில் அது கட்டுப்படுவதில்லை. ஜடப் பொருள்களுக்கு எடையுண்டு. கனமானதென்றும் இலேசானதென்றும் பூதப் பொருள்களைப் பற்றிப் பகரலாம். அறிவுப் பொருளைப் பற்றி அங்ஙனம் பகர்வது பொருந்தாது. அறிவு வளர்வதால் மூளைக்கோ உடலுக்கோ பாரம் அதிகரிக்கின்றது என்று சொல்லலாகாது. உடலும் உயிரும் சேர்ந்தது ஜீவாத்மா. உடல் வடிவத்தில் ஆத்மாக்கள் யாவும் எல்லையில் அடங்கிய சிறு ஜந்துக்களாம். ஆத்ம ரூபத்திலோ ஒவ்வொரு ஜீவனும் அளப்பரிய பொருள் ஆகும் தன்மையது. இக்கோட்பாட்டைப் பெருச்சாளி வாகனன் புகட்டுகிறான்.

## க ண ப தி ம ா லே



(மகரிஷி சுத்தானந்தர்)

ஓம் வடிவாகிய விநாயகக் கடவுளே  
 உன்னைச் சரண் புகுந்தேன்  
 உள்ளத்தில் உள்ளபடி உலகெலாம் உன்னை  
 உயிர்த் தொகுதியாய் உணர்ந்தேன்  
 தீம்புனலிசைத்து வரும் சிவபாதமலையெனத்  
 தெரிசன மளித்து நிற்பாய்  
 தென்னிலங் கைக்காட்டில் வேழமாய் வந்துனது  
 திருவுருக் காட்டி நின்றாய்  
 பூம்புவிக் கோயிலிற் பொலிகின்ற தெய்வமே  
 புண்ணியக் கணநாதனே  
 பூரணத் தவயோக சித்திக்கு வித்தே  
 புகழ் மணக்குங் கருணையே  
 ஆம் பணிகளின் பயன் அனைத்தும் நிவேதனம்  
 அறிவான குருநாதனே  
 அகரமும் உகரமும் மகரமும் பொலிவேத  
 சிகரமும் ஆன சிவமே!

முன்னவா ஒமொலி யிசைத்திடும் யானே  
 முகத்தவா என் அகத்தவா  
 முன்றினை விளக்கியே நான்கினை நிறைவேற்ற  
 முன்னிற்கு மென் அப்பனே!  
 பொன்னவா புகழ்வா மண்ணவா பெண்ணவா  
 பொருளற்ற பொரு ளவாக்கள்  
 புலன்வழி புகுந்துதற் போதத்தி லாழ்த்தியே  
 புண்படுத் தாது ஞானம்  
 சொன்னவா தூய்மையும் வாய்மையும் ஒருமையும்  
 சுத்தான்ம நேய வுறவும்  
 துகளற்ற பொதுநலத் தொண்டிலே உள்ளம்  
 தோயத் துணை செய்குவாய்  
 என்னவா நீயின்றி நானில்லை  
 எனவாமும் இன்ப மொன்றே  
 ஏகாந்த மோனத்தில் யானு யிருந்திடும்  
 இதயப் பரஞ் சோதியே!

## க ண ப தி த த் து வ ம்

-ஆசிரியர்-

எதை எழுதத் தொடங்கினாலும் பிள்ளையார் சுழியிட்டுத் தொடங்குவதே மரபு. எந்தக் கருமத்தைத் தொடங்கினாலும் பிள்ளையார் பூசை செய்து தொடங்குவதே மரபு. பிள்ளையார் வணக்கம் மிக மிக இலகுவானதாகும். ஒரு சாணி உருண்டையோ அல்லது ஒரு மஞ்சள் உருண்டையோ இருந்துவிட்டால் மூன்று அறுகம் புல்லுடன் பிள்ளையாரை எழுந்தருளச் செய்து விடலாம்.

சிவபெருமானுக்கும் மூத்தப் பிள்ளையாக விளங்குகின்றார். கணங்கள் எல்லாருக்கும் தலைவர் ஆனமையின் கணபதி ஆகின்றார். சிவகணம், தேவகணம், மனிதகணம் ஆகிய எல்லாக் கணங்களுக்கும் அவரே தலைவர். உயிர்களுக்கு வருகின்ற விக்கினங்களை நீக்குபவர் ஆனமையின் விக்கினராஜர் ஆகின்றார். மரங்களுக்குக் கீழும் சந்திகளிலும் எங்குமே அவர் வீற்றிருப்பதைக் காணலாம். அவரை எழுந்தருளச் செய்தல் எத்தகைய இலகுவானதோ? பூஜை செய்தலும் அத்தகைய இலகுவானதாகும். தலையில் குட்டித் தோப்புக்காணம் இடுதல் மூலம் எமது அகந்தையை அழித்து விடலாம். ஒரு தேங்காயை உடைத்தல் மூலம் பூஜை நிறைவேறி விடுகிறது. தேங்காயின் சிரட்டை உடைதல் போல அகந்தை அழிந்து விடுகிறது என்று பாவனை செய்தல் வேண்டும்.

எல்லாரும் கணபதி வழிபாடு செய்தாலும் சிலர் கணபதி வழிபாடு ஒன்றை மாத்திரமே செய்வர். அவர்கள் காணபதர் என்றழைக்கப்படுவர். இவர்கள் கணபதி மூலாதர சக்தி உருவினர் என்றும், பிரணவம் என்ற ஓங்கார வடிவினர் என்றும், அவருடைய துதிக்கை அந்த ஓங்கார வடிவத்தையே குறிக்கும் என்றும் கூறுவார்கள். கணபதி என்ற பதத்திலுள்ள "க" என்பது மனோ வாக்குகள்; "ண" என்பது அவற்றைக் கடந்த நிலை. அவ்விரண்டுக்கும் ஈசன் கணேசன் சிலர் "க" என்பது அறிவு, "ண" என்பது வீடு என்று கொண்டு கணேசன் அறிவுக்கும் வீட்டுக்கும் உரிய தெய்வம் என்று கூறுவார்கள்.

“வக்ரதுண்டர்” என்னும் அவருடைய பெயர் கொடிய மாயையைத்துண்டிப்பவர் என்றும் “லம்படதரர்” (பெரும் வயிறர்) என்னும் அவருடைய பெயர் தம் அறிவிற்குப் புலனான பிரபஞ்சம் முழுவதையும் உண்டு தம்முள் அடக்கிக் கொள்பவர் என்றும் பொருள் படும். அவர் ஊர்ந்து செல்லும் வாகனமாகிய மூஷிகம் நமக்குள் இருந்து நம்மை அழிக்கும் கள்ளத்தன்மையான உலகப்பற்று என்றும் அவர் உண்ணும் மோதகம் இன்பத்தைப் பயக்கும் ஞானம் என்றும் கூறுவார்கள்.

காணபதர்களுக்கு ஆதாரமான நூல்கள் கணபதி உபநிடதம் ஹேரம்ப உபநிடதம் என்ற இரு சிறு உபநிடதங்கள், கணேச புராணம், ஸ்காந்தத்திலுள்ள கணேச மான்மியம், பிரமகைவர்த்த புராணத்திலுள்ள கணேச காண்டம், முத்தகல புராணம் என்ற புராணங்களும், கணேச கீதை, கணேச தந்திரம், கணேச கல்பம், கணேசாசாரசந்திரிகை முதலிய தனி நூல்களும் ஆகும். தமிழில் பார்க்கவ புராணம் என்னும் புராணத்தைத் திருவாடுவதுறை கச்சியப்ப முனிவர் பாடியிருக்கிறார்.

சக்திகள் ஐம்பத்தொரு வகை என்றும், அதனால் கணபதியும் ஐம்பத்தொரு வகை என்றும் ராகவ பட்டர் என்பவர் சாரதா திலகம் என்ற நூலின் உறையில் கூறுகிறார். முக்கியமாக சொல்லப்படும் கணபதிகள் சந்தான கணபதி, சுவர்ண கணபதி, நவநீத கணபதி, ஹரித்ரா கணபதி, மகா கணபதி, உச்சிஷ்ட கணபதி என்ற அறுவரும் ஆவார். ஐந்து தலை கொண்டு சிங்கத்தின் மேல் விளங்கும் ஹேரம்ப கணபதி, பாலகணபதி, ஊர்த்துவ கணபதி முதலிய மூர்த்திகளும் உண்டு.

கணபதி சிவபெருமானின் வேறாகாதவர். இறைவனுக்கு ஐந்து திருமுகங்கள் இருப்பதுபோல் விநாயகருக்கும் ஐந்து முகங்கள் உண்டு. அத்திருக் கோலத்தைப் பஞ்சமுக விநாயகர் என்று கூறுவர். கணபதிக்கு எடுத்த நன்னூள் ஆவணியவார் பிறைச் சதுர்த்தி ஆகிய விநாயக சதுர்த்தியாகும்.

கணபதியைச் சைவர்களும் அவர்களைவிட அதிகமாகப் பௌத்தர்களும் கொண்டாடுகின்றார்கள். இந்தியா, இலங்கையில் மாத்திரமல்லாமல், திபெத்து, பர்மா, ஜாவா,

இந்துசீன, ஜப்பான் முதலிய இந்து பௌத்த நாகரிக மணம் வீசும் எல்லா நாடுகளிலும் இவர் போற்றப் படுகின்றார். வியாசர் பாரதத்தைச் சொன்ன போதும், சிவன் தம் தந்திரநூல்களைச் சொன்ன போதும் அவற்றை ஏட்டில் எழுது பவராக இருந்தார் என்று சொல்லுகின்றனர்.

ஆன்மாக்கள் மெய்யன்பு கொண்டு இலகுவாக வணங்கி, எளிதாக அருள்பெற்று உய்தி பெறும் பொருட்டுத் தம்மிடத்தே உள்ளே தடைப்படா பெருங்கருணையினாலே சிவபரம்பொருள் சிவசக்தியாகிய வல்லமையும் ஒருங்கே பொருந்தப்பெற்ற ஆதி மூர்த்தியாகி அகரம் உகரம் மகரம் என்னும் மூன்றும் ஒன்றுபட்டு ஒலிக்கும் ஓம் எனும் பிரணவப் பொருள் விளக்கமாகி, அறிவு இச்சை தொழில் என்னும் மூன்று சக்திகளையும் மூம்மதங்களாகச் சொரியும் யானையின் திருமுகத்தை உடையவராய் விநாயகப் பெருமானாகத் தோற்றியுள்ளார்.

தமிழில் ஓம் எழுதினால் அந்த வடிவமே கணபதி. கணபதி ஓங்கார வடிவம். யானையே ஓம் என்று தெளிவாகப் பிளிறும். யானை கம்பீரமான தோற்றமும், அயரா உழைப்பும் திட்பமும் அறிவும் கொண்டது. தாவர உணவையே உண்டு சக்தியுடன் பொலியும் யானை முகத்தைக் கணபதிக்குத் தந்தனர் அருட்பெரியார். கணபதி உருவைக் கவனித்தால், கால் மடித்து அமர்ந்த கோலம் அகரம் போலும். வயிறு மகரம் போலும், தலையும் துதிக்கையும் உகரம் போலும் அகர உகர மகர ஓங்கார வடிவம் கணபதி வடிவமானது. குண்டலினி சக்தியே மூஷிகம். பாசத்தை அறுக்கும் பாசாங்குசமும், பதியறிவைத் துலக்கும் கொம்பெழுத்தாணீயும் ஏழுவகும் ஈஸ்வர சக்தியின் அடக்கம் என்பதற்காக மோதகமும், ஈஸ்வர சக்தியை உபாசிக்கும் மந்திர ஜப சாதனையைக் காட்ட ஜபமாலையும் கணபதி கையிற் காண்கிறோம். நான்கு கரங்கள் சரியை, கிரியை, யோக, ஞான சாதனங்களால் தர்மார்த்தகாமமோட்சப் பயன்களைப்பெறும் அறிகுறிகளாகும். சிவனுக்குப் போலவே கணபதிக்கும் முக்கண் உண்டு. நடுக்கண் ஞானக் கண்.

கணபதி ஓம் சிவ கணபதி ஓம் சிவ  
குணபதி யெனவே சும்பிடு மனமே

# பிரமபுரம் மேவிய பெம்மாள்

(கி.வா. ஜகந்நாதன்)

இறைவனுடைய இயல்புகளையும் அவர்தம் உள்ளம் கவர்ந்ததையும் கூறிய சம்பந்தப் பெருமான் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் தலமும் இந்நிகழ்ச்சி நடந்த இடமுமாகிய சீகாழியைப் பற்றிச் சொல்ல வருகிறார். சீகாழி பன்னிரண்டு திருநாமங்களையுடையது அவற்றில் பிரமபுரம் என்பது ஒன்று அந்தத் திருப்பெயரை வைத்து இந்த முதல் பதிசுத்தைப் பாடியிருக்கிறார். மற்றத் திருநாமங்களையும் வெவ்வேறு இடங்களில் எடுத்து வழங்குவார், ஆனால் எடுத்தவுடன் அவர் நினைவுக்கு வந்தது பிரமபுரம் என்னும் திருநாமமே.

உலகமெல்லாம் பிரளயத்தில் அமிழ்ந்து. எங்கும் கோத்திருந்த போது இந்தத் தலம் மாத்திரம் வெள்ளத்தின் மீது தோணியைப் போல் மிதந்தது. அந்தக் தோணியில் சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் காட்சியளித்தனர். பிரளயம் வடிந்து உலகம் தோற்றிய போது, அமிழாமல் நின்ற இந்தத் தலத்துக்குப் பிரமதேவன் வந்து இறைவனைப் பூசித்து மீண்டும் படைக்கும் தொழிலுக்குரிய உரிமையைப் பெற்றான், அவன் அப்போது உண்டாக்கியதே பிரம தீர்த்தம் என்னும் தலம். இது அத்தல வரலாறு, பிரம்ம தீர்த்தத்தின் கரையில் தான் சம்பந்தப் பெருமான் ஞானப்பாலை உண்ணும் நிகழ்ச்சி நடந்தது. இப்போதும் சித்திரை மாதத்தில் திருமுலைப்பால் உற்சவம் ஆண்டுதோறும் அங்கே நிகழ்ந்து வருகிறது.

உலகமெல்லாம் மறைந்து இத்தலம் மட்டும் அழியாது மிதந்திருந்ததாதலின் பிரமதேவன் இறைவனை வழிபடுவதற்கு இங்கே வந்தான், இந்தப் புராண வரலாற்றில் நில நூல் வல்லார் காணும் ஓர் உண்மை இருப்பதாகவும் சொல்லலாம் பிரளயத்தின் பின்னர்க் கடல் நீர் மெல்ல மெல்ல வடிந்த போது முதல் முதலாகத் தோற்றிய நிலப் பகுதி இன்னதென்று நிலநூல் வல்லார்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாடு அவ்வாறு தோற்றிய நிலப்பகுதி என்று சில

ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள். சீகாழியை உள்ளிட்ட பகுதி அவ்வாறு தோன்றிய நிலப்பரப்பாக இருக்கலாம். அதனையே புராண முறையில் இப்படிச் சொன்னார்கள் என்று கூறலாம். எவ்வாறாலும் இந்தத் திருத்தலம் மிகப் பழமையானது என்பதில் ஐயமில்லை. ஏதேனும் ஒரு பொருளின் சிறப்பைச் சொல்ல வேண்டுமானால் அது இன்றரால் படைக்கப் பட்டது என்று சொல்லும் வழக்கம். படைத்தவரின் சிறப்புக்கு ஏற்றபடி படைப்புப் பண்டமும் இருக்கும். சில மங்கையருடைய அழகைக் கவிஞர்கள் சொல்லும் போது “இது பிரமன் படைப்பன்று; இறைவனே படைத்த படைப்பு” என்று சொல்வதுண்டு. அதுபோல, “இந்தத் தலம் பிரமனால் படைக்கப் பட்டது அன்று; பிரமன் படைப்புத் தொழிலைச் செய்வதற்குரிய உரிமையை வழங்கும் பழமையை உடையது. பிரளயத்தில் அழியாதது.” என்று புராணம் கூறுகிறது. இதனால் இந்தத் தலம் பிற தலங்களிலும் சிறந்தது என்பதும் எல்லாத் தலங்களிலும் முதன்மையானது என்பதும் இந்த வரலாற்றால் புலப்படும் கருத்துக்கள். சம்பந்தப் பெருமான் இத்தலத்தில், பிரமன் பூசித்த வரலாற்றைக் கூறுகிறார்.

பிரமன் தனக்குரிய இடமாகக் கொண்டிருப்பது தாமரை. அதனால் அவனைக் கமலயோனி, என்றும் மலரோன் என்றும் கூறுவர். திருமாலின் உந்தித்தடத்திலிருந்து தோன்றிய தாமரையே அது விரிந்த பல இதழ்களால் அமைந்த மலரில் இருப்பவன் பிரமன். அத்தகையவன் தன்னுடைய கையில் மலர்களை ஏந்தி இந்தத் தலத்துக்குவந்து இறைவனை வழிபட்டான், இது மிகப் பழங்காலத்து நிகழ்ந்த செய்தி. அவன் வழிபட்டுப் பணிந்து துதிகளைக் கூறினான். அப்போது சிவபெருமான் திருவுளம் மகிழ்ந்து படைப்புத் தொழிலை ஆற்றுவதற்குரிய வரத்தையும் உரத்தையும் அருளினான். ஒரு தலத்தின் பெருமையைச் சொல்லப் புகும்போது அங்கே இன்னார் பூசித்து அருள் பெற்றார் என்று சொல்வது மரபு. இத்தலமோ எல்லாருக்கும் பிதாமகனாகிய பிரமனே பூசித்து அருள் பெற்றது. ஆதலால் இதற்கு எத்தனை பீடு இருக்க வேண்டும்!

பிரமதேவன் தன்னுடைய வாயால் எப்போதும் வேதத்தை ஓதிக் கொண்டிருப்பான். அதனால் அவனுக்கு வேதன் என்ற பெயரும் உண்டு. மறையோன் என்றும்

கூறுவர். அவன்தான் முதல் மறையவன். வடமொழி வேதத்தை ஒதும் மறையவன் அருள் பெற்ற இத்தலத்தில், தமிழ் மறையை ஒதப் புகுந்த சம்பந்தப் பெருமான் இறைவனுடைய பேரருளைப் பெற்றார். பிரமபுரத்தின் பெருமையை, அந்த முதல் மறையோன் பூசித்த சிறப்பை தமிழ் வேதம் பாடும் சம்பந்தப் பிள்ளையார் பின்வருமாறு சொல்கிறார்:

“ஏடுடையமல ரான்முனை நான்மணிந்து  
ஏத்த அருள்செய்த  
பீடுடையபிர மாபுரம் மேவிய  
பெம்மான் இவனன்றே”

[பல இதழ்களுடைய தாமரை மலரில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரமதேவன், சிவபெருமானைப் பணிந்து தோத்திரம் செய்ய, எம்பெருமான் அவனுடைய துதிக்கு மனம் மகிழ்ந்து திருவருள் புரிந்த பெருமையையுடைய பிரமபுரத்தில் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளாகிய இவன் உள்ளங்கவர் கள்வன் இவனன்றே என்றுகூட்ட வேண்டும். [அன்று, ஏ அசைகள்.]

பெரியவர்களுடைய தொடர்பால் புகழ்நீரும் என்பதைப் பிரமபுரம் என்னும் திருநாமம் சம்பந்தர் வாக்கில் பிரமாபுரம் என்று நீண்டு நின்றது. இந்தத் திருப்பதிகத்தில் உள்ள சந்த அமைப்பினால் அது நீண்டது. முனைநான் என்றது பிரளயம் வடிந்த பழங்காலத்தை. அருள் செய்தாவது, பிரமனுக்கு மீட்டும் படைக்கும் உரிமையும் ஆற்றலும் கொடுத்தது. மேவிய என்பது விரும்பித் தங்கிய என்னும் பொருளையுடையது. பெருமான், என்பது பெம்மான் என நின்றது.

வடமொழி வேதம் இறைவனை அது என்றும் அவன் என்றும் சேய்மைச் சுட்டினால் சொல்லும். அதனால் வேதமும் சுட்டிக் காட்ட ஒண்ணாத இறைவன் என்று சொல்வது வழக்கம். நெடுந் தூரத்தில் உள்ள ஒருவனை அவன் என்று சேய்மைச் சுட்டால் சூறிப்பது போல, வேதம் தனக்கு அகப்படாமல் சேய்மையில் நிற்பவன் இறைவன் என்பது தோற்ற அவன் என்று கூறுகிறது. அவன் இது அல்லன், இது அல்லன் என்று அண்மைச் சொல்லினால் மற்றவற்றை மறுத்து உய்த்துணர வைப்பதன்றி நேரே இறைவனைச் சுட்டிக் காட்டு

வதன்று என்றும் சொல்வர்.

“அல்லே ஈது அல்லே ஈது என்று அருமறை அன்மைச் சொல்லி னால்துதித் திளைக்குமிச் சுந்தரன் ஆடல்” என்று பரஞ்சோதி முனிவர் இக்கருத்தைத் திருவிளையாடற் புராணத்தில் சொல்கிறார். அவன் என்று சொல்லும் அப்பெருமானை இவன் என்று சுட்டுகிறார் சம்பந்தர். இவன் என்பது அணிமைச் சுட்டு. வேதத்தால் நெருங்கவொண்ணாத இறைவனை அணுகிப் பெற்ற அனுபவத்தால் இந்த அண்மைச் சுட்டைச் சொன்னார். தோ என்பதில் ஓங்காரத்தை அமைத்து எடுத்ததும், கள்வன் என்று இடையிலே சொன்னதும் வடமொழி வேதத்தோடு ஒத்தவையாக இருந்தாலும், அதில் இல்லாத சிறப்பாக இவன் என்று அண்மைச் சுட்டினால் சொல்லி இந்தத் திருப் பாட்டை முடிக்கின்றார். பதிகத்தின் பத்துப் பாடல்களிலும் இவன் என்றே கூறுகிறார். “யார் பால் கொடுத்தார்?” என்று தந்தையார் கேட்ட கேள்விக்கு விடை கூறுவார் போல இவன் என்று அணிமைச் சுட்டால் கூறினார்.

புறநானூற்றில் பாண்டியன் தலையாலங் காணத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் கூறும் பாட்டு ஒன்றில், “இளையன் இவனென உளையக் கூறி” என்ற அடி வருகிறது. பகைவர்கள் இவன் இளையவன் என்று வெறுப்பு உண்டாகும் படியாகச் சொல்வதை அவன் குறிக்கிறான். அங்கே அவன் இடத்தில் வந்து நெடுந் தூரத்தில் உள்ள பகைவர்கள் அவனை ‘இவன்’ என்று அணிமைச் சுட்டால் சொல்வதாக வருகிறது. அதற்கு விளக்கம் தரவந்த உரையாசிரியர், ‘இவன் என்றார் தம் கருத்துக்கண் அணிமையான்’ என்று எழுதுகிறார். அவ்வாறே இங்கும் இறைவனை இவன் என்றது தம்முடைய உள்ளத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அணிமைபற்றி என்று கொள்ள வேண்டும். அன்றே என்னும் சொல்லில் ஓகாரத்தை மாத்திரம் இவன் என்பதோடு கூட்டி இவனே என்று பிரிநிலை ஏகாரமாகக் கொண்டும் பெருள் கூறலாம். இப்போது பாட்டு முழுவதையும் பார்க்கலாம்.

“தோடுடைய செவியன்விடை ஏறிஓர்  
தூவெண் மதிசூடிக்  
காடுடையசுட லைப்பொடி பூசினன்  
உள்ளங் கவர்கள்வன்

ஏடுடையமல ரான்முனை நூள்பணிந்து  
ஏத்த அருள்செய்த  
பீடுடையபிர மாபுரம் மேவிய  
பெம்மாள் இவன் அன்றே.’’

பரிபாடலில் ‘,ஏ இன கிளத்தலின்’ என்று வரும் ஒரு பகுதிக்கு, ‘நின்னைச் சாம வேதம் இத்தன்மையை எனச் சொல்லுதலின்’ என்று பரிமேலகழர் உரை எழுதினார். பின்பு; உபசார வழக்கால் ஏ என்னும் இசையுடையதனை ஏ என்னார் என்றும் விளக்கம் எழுதினார். இதனால் ஏ என்னும் எழுத்துச் சாமவேத இசையை குறிப்பது. என்பது தெரியவருகிறது. இந்தத் திருப்பாட்டு ஏ என்று முடிந்து இறுதியாய் அவ்வொலியே படர்ந்து நின்றலின் இறைவனுக்கு விருப்பமான சாம வேதத்தை நினைவூட்டுகிறது என்றும் சொல்லலாம்.

இறைவன் ஐந்தொழிலையும் இயற்றுபவன். ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளுதல் என்பன அவை. இந்த ஐந்தையும் சிவபெருமான் செய்பவன் என்பதைக் குறிப்பினால் இத்திருப்பாட்டு உணர்த்துகின்றது.

உலகம் எல்லாம் தோற்றுவதற்கு முன்பு தத்துவங்கள் தோற்றும். அவற்றையெல்லாம் வெளிப்படுத்தும் இறைவன் அருவ நிலையினின்றும் இறங்கிப் படைப்புக்குரிய தாயும் தந்தையுமாக நிற்கிறான். தாயும் தந்தையும் இணைந்த அர்த்தநாரசுத் திருக்கோலம் எல்லாப் படைப்புக்கும் மூலகாரணம் தானே என்பதைக் காட்டி நிற்கிறது. அதுபடைப்புக்கு எல்லாம் மூலமான பழைய திருக்கோலம்.

“நீலமேனி வாலிழை பாகத்து  
ஒருவன் இருதாள் நிழற்கீழ்  
மூவகை உலகும் முகிழ்த்தன முறையே”

என்று ஐங்குறு நூற்றுப் பாட்டு, மாதிருக்கும் பாதியனாகிய கோலப் படைப்பைச் செய்யும் நிலையுடையது என்பதைச் சொல்கிறது.

“தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள்தோடும்  
பால்வெள்ளை நீறும் பசஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்

சூலமும் தொக்க வளையும் உடைத்தொன்மைக்  
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பி!"

என்னும் திருவாசகம் அது பழமைத் திருக்கோலம் என்பதைப் புலப்படுத்தும்.

'தோடுடைய செவியன்' உமையொருபாகமுடையதிருக்கோலத்தை நினைவுறுத்தி அவன் மூலப்படைப்பை நிகழ்த்துவன் என்பதைக் குறிக்கிறது.

இறைவன் காத்தல் தொழிலைச் செய்கிறான். அறக்கருணை, மறக்கருணை என்னும் இரண்டினாலும் நல்லோருக்கு நலம் தந்தும் அல்லோருக்குத் தீமை தந்தும் அத்தொழிலைப் புரிகிறான். அறத்தைத்துணையாகக் கொண்டு இதைச் செய்கிறான். விடை அறக்கருணையையும் குறிப்பன. இவை இரண்டும் காத்தல் தொழிலை நினைப்பூட்டுகின்றன. சுடலைப் பொடி சங்காரகாலத்தைப் புலப்படுத்ததுவது கள்வன் என்பது மறைத்தல் தொழிலும் உடையவன் என்பதைச் சொல்கிறது. 'முனை நாள் பணிந்து ஏத்த அருள் செய்த' என்பது அநுக்கிரகத்தைத் தெரிவிக்கிறது.

இந்த ஐந்து தொழில்களிலும் சுடலைப்பொடி பூசி, கள்வன், அருள் செய்த பெம்மான் என்ற மூன்றும் வெளிப்படையாக இறைவன் செய்யும் பின் மூன்று தொழில்களையும் தெரிவிக்கின்றன. தோடுடைய செவியன், விடையேறி தூவெண்மதி சூடி என்பன குறிப்பாக முன் இரண்டு தொழில்களையும் தெரிவிக்கின்றன. இறைவன் எல்லாவற்றையும் படைத்துக் காப்பவன் என்பது நுட்பமாக உணரத்தக்கது என்பதையும், சர்வசங்காரமும் திரோபவமும் அநுக்கிரகமும் செய்பவன் என்பது யாவரும் அறியும்படி இருப்பது என்பதையும் இந்தக் குறிப்பும் வெளிப்படையும் காட்டுகின்றன.

தமிழ்மறையின் முதற்பாட்டாகிய இது சிவபெருமானைக் காதலனாக வைத்துப் பாடியது. இறைவனையே காதலனாகச் சுட்டியதாதலின் இது காதல்துறையில் அமைந்தாலும் அகத்திணையில் அடங்காது. புறத்திணையில் ஒன்றாகிய பாடாண் திணையில் 'கடவுள் பாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம் என்ற துறையைச் சார்வது இது.

தோடுடைய செவியனாகி, விடையேறி, ஒரு தூய வெண் மதியைச் சூடிக்கொண்டு, காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி வந்து என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தகள்வன், பிரமபுரம் மேவிய பெம்மானாகிய இவன்தான் என்று கூட்டிப் பொருள்கொள்ள வேண்டும். “மதிசூடிக் காடுடைய” என்று சகரம் மிக்கு வருமா இயல்பாக இருந்தால் எல்லாவற்றையும் பெயராகக் கொள்ள வேண்டும்.

இறைவன் மும்மலம், இருமலம், ஒருமலம் உடையவர்களுக்கு மூன்று வேறு வகையில் தோற்றி அருளுவான். ஆணவமாகிய ஒருமலம் உடையவர்களை விஞ்ஞானகலர் என்பர். அவர்களுக்கு இறைவன் உண்முகத்தே சோதியாகக் காட்சி கொடுத்தருளுவான். ஆணவம் கன்மம் என்னும் இரண்டு மலமுடைய பிரளயாகலருக்கு இடபாருடகைக் கோலம் காட்டுவான். ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலமுடைய சகலருக்குத் திருக்கோயிலில் உள்ள மூர்த்தியாக எழுந்தருளிக் கருணை பாலிப்பான். இதனை,

“வென்றுளேபு லன்க னீந்தார்  
மெய்யுணர் உள்ளந் தோறும்  
சென்றுளே அமுதம்! ஊற்றும்  
திருவருள் போற்றி! ஏற்றுக்  
குன்றுளே இருந்து காட்சி  
கொடுத்தருள் கோலம் போற்றி;  
மன்றுளே மாறி ஆடும்  
மறைச்சிலம் படிகள் போற்றி!”

என்ற திருவிளையாடற் புராணச் செய்யுள் காட்டுகிறது. சம்பந்தப் பிள்ளையார் அருளிய கொஞ்சம் தமிழின் முதற்பாட்டில் இந்த மூன்று நிலைகளையும் குறிப்பிடுகிறார் சம்பந்தர். ‘உள்ளங்கவர் கள்வன்’ என்பது விஞ்ஞானகலன் நுகரும் நிலையையும், தோடுடைய செவியன் முதல் காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி என்பது வரை பிரளயாகலர் காணும் காட்சியையும், பிரமபுரம் மேவிய பெம்மான் என்பது சகலர் காணும் திருக்கோயிலில் உள்ள மூர்த்தியையும் குறிப்பிட்டார்.

சிவபெருமான் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்று மூன்று வகையில் இயங்குபவன். அருவுருவமே எல்லாத்

தலங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கத் திருமேனி, பிரமபுரீசர் என்பது சீகாழித்தலத்தில் மூலஸ்தானத்தில் சிவலிங்க உருவில் கோயில் கொண்டிருக்கும் மூர்த்தியின் திருநாமம். ஆகவே இந்தத்திருப்பாட்டில் உள்ள, 'உள்ளம் கவர்களவன்' என்று அருவத்திருமேனியையும், 'தோடுடைய செவியன்' என்பது அருவத்திருமேனியையும், 'பிரமபுரம்மேவிய பெம்மான்' என்பது அருவுருவத் திருமேனியையும் நினைப்பூட்டுகின்றன.

பிரமவீஷ்ணுக்கள் இறைவனுக்குத் தொண்டு பூண்டு ஒழுகுவதையும் ஒருவகையில் குறிப்பிக்கின்றன விடையும், பிரமபுரத்தின் வரலாறும். இவ்வாறு பலவகை நூட்பங்களும் அநுபவக் குறிப்பும் தமிழ்ஔசையும் இணைந்துபொருந்தி விளங்குகின்றது, இந்த முதல் திருப்பாட்டு.



வாழ்வின் இலக்கையும் நோக்கையும் முற்றாக ஓர்ந்தறிக. மருட்டுதலினால், மிரட்டுதலினால் எடுபடாதீர்கள். மாயை வல்லமை வாய்ந்தது நற்சகவாசம் அல்லது சத்சங்கம் பெற்றிருக்க உங்கள் உள் மனத்திறனை விருத்தியாக்குக; உங்கள் ஆற்றலைப்பேணுக; ஆன்ம அறிவு ஈட்டுக. ஆத்மா தன்னுள் அமைந்தது. அங்கு ஒவ்வொன்றும் பெறலாம். அறங்களை விருத்தியாக்குக. உலகியற் பற்றுக்குமேல் எழுக. ஒரு பெருந்தன்மையுடைய ஆன்மாவாகுக. இதேயான இப்பிறப்பிலேயே ஆன்மாவை அறிவதற்கு ஒரு திட்டமான, தயக்கமடையாத உறுதியும்சிரத்தையும் பெற்றிருக்குக. நீங்கள் சித்தியடையக் கடமைப்பட்டீர்கள்.

—சுவாமி சிவானந்தா.

## சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

# அபரோக்ஷானு பூதி

1. பரமானந்த வடிவினரும், ஆதிகுருவும் ஈஸ்வரரும் எங்கும் வியாபகமானவரும் அறியாமையை அகலச் செய்பவரும் சகல உலகங்களுக்கும் மூலகாரணருமான ஸ்ரீ ஹரியை அடியேன் வணங்குகிறேன்.

2. அபரோக்ஷானுபூதி [ஸ்வானுபூதி] யை எய்தும் சாதனைகள் ஈண்டு விவரிக்கப் பட்டுள்ளன. தூய உள்ளம் படைத்தோர் மட்டும் இடைவிடாது முயற்சி செய்து அவற்றிற் கூறப்பட்டுள்ள உண்மைப் பொருளினையே நினைத்தியானிப்பார்களாக.

3. தங்கள் தங்கள் வர்ணாச்சிரமத்துக்கென இன்றியமையாது விதிக்கப்பட்ட கடமைகளைச் செவ்வனே செய்தும் விரதம் முதலியவற்றை அனுட்டித்தும் ஸ்ரீ ஹரியைத் துதிப்பவர்கள் ஞான வளர்ச்சிக்குரிய (அ) நித்தியா நித்ய வஸ்து விவேகம் (ஆ) இகபரவிராகம் (இ) சமம், தமம், விடல், சகித்தல், சமாதானம், சிரத்தை ஆகிய சட்சம் பத்தி (ஈ) முழுட்சத்வம் ஆகிய சாதன சதுட்டங்களை எய்துகின்றனர்.

4. காக்கையின் எச்சம் எவ்வளவு கேவலமாக அவமதிக்கப்படுமோ அஃதோடொப்ப பிரம்மலோக முதல் இவ்வுலகம் ஈராகவுள்ள எப்போகப் பொருளினையும் விழையா திருப்பதே தூய வைராக்கியம் எனப்படும்.

5. திரஷ்டாவாகிய ஆத்மாவொன்றே நித்தியமான தென்றும் திருசியமாகிய ஏனையவெல்லாம் அநித்தியமானவையென்றும் உணர்ந்து உறுதி படைத்திருத்தலே உண்மை விவேகமாகும்.

6. (அ) ஆராய்விற்கை அவாந்தத்தலே சமமாகும்.

(ஆ) பொறிபுலன்களின் வெளிப்புற நாட்டத்தைக் கட்டுப் படுத்தலே தமமாகும்.

(இ) புறக்கரண தண்டம் என்பது அந்தக்கரணங்களை விரும்பிய வண்ணம் செல்லவொட்டாது தடுத்து அடக்குதல் என்பர்.

7. பொறிவழியே சென்றலையும் மனத்தைப் பூரணமாக அடக்கியாளலே உபரதியாகும். (விடல், சோகம், துன்பம் ஆகியவற்றைப் பொறுமையுடன் தாங்கியடங்குதலே இன்பத்துக்கு ஏதுவான திதீக்ஷர் சகித்தல் எனப்படும்.

8. குரு மொழி பாலும், வேதங்களிலும் முற்றாக வைக்கும் நம்பிக்கையே சிரத்தையெனப்படும் சத்தாகிய பிரம்மத்தில் ஏகாக்கிர சித்தனாய் அடங்கியிருத்தலே சமாதானமாகும்.

9. “பிரபுவே! பிறப்பிறப்பாகிய சம்சாரசாகரத்திலிருந்து எப்பொழுது எப்படியான் விடுதலை “பெறுவேன்” என்ற தணியாத்தாகமே முழுக்ஷத்துவம் ஆகும்.

10. மேலே கூறப்பட்ட சாதனைகளை உடைய ஒருவனே விருப்பி இடையருது ஞான நாட்ட முடையவனாய் தியானஞ் செய்வானாக.

11. எவ்வாறு ஒளியின்றி ஒரு பொருளைப் பார்க்க முடியாதோ அவ்வாறே விசாரத்தாலன்றி வேறெவ்வகையாலும் ஞானம் உதயமாகாது.



எவன் தனக்கு நேரிடும் அனைத்தும் கழிந்த தன் சொந்தக் கர்மங்களின் பலன் என்று அறிகிறானே, அவனே மனநிறைவுடைய மனிதன். அவன் அழியும் பொருட்களின் பலாபலனை அடைய முயற்சி செய்வதில்லை. அவன் தன் மனதையும் நுண்ணறிவையும் பரம்பொருளில் நிலைப்படுத்தி அந்தப் பாறை போன்று வாழ்வுள்ள மாறுபடு நிலை நடுவே திண்ணியனாய் நிற்கிறான்.



-சுவாமி சிவானந்தா.

# கீழ்வியும் காதமும்

கி. வா. ஜகந்நாதன்



எந்தக் காரியம் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும்  
விநாயகனைப் பூசித்து வழிபடுவதை மறக்க மாட்டாள்  
பாட்டி; தமிழ்ப்பாட்டியாகிய ஓளவையைத்தான் சொல்  
கிறேன். தமிழ் தளரா நாவும் அன்பு தளரா உள்ளமும்  
உடைய அந்தப் பெருமாட்டி,

“பாலும் தெளிதேனும்  
பாதம் பருப்பும்இவை  
நாலும் கலந்துனக்கு  
நான்தருவேன் — கோலஞ்செய்  
துங்கக் கரிமுகத்துத்  
தூமணியே, நீஎனக்குச்  
சங்கத் தமிழ்மூன்றும்  
தா”.

என்று விநாயகப் பெருமானே வேண்டித் தமிழ்ப் புலமை  
பெற்றவள் அல்லவா?

இன்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், இறைவன் ஆனையும்  
ஆணையும் அனுப்பத் திருக்கைலை போகிறார். அவரைத்  
தொடர்ந்து பரியின் மேல் பரிவுடன் சேரமான் பெருமாள்  
நாயனாரும் போகிறார். சேரனுடன் தமிழ்ச் சுவையை அள  
வளாவிப் பருகும் ஓளவைக்கு இச்செய்தி தெரிந்தது. “எத்  
தனை காலம் இந்த மண்ணுலகில் வாழ்வது! நாமும் கைலை  
செல்வோம்” என்ற எண்ணம் வந்தது.

மனத்தினை அடக்கமாட்டாமல் அதன் போக்கிலே செல்பவர்களுக்கு மரணம் வரும் காலம் இன்னதென்று தெரியாது இறைவனிடம் பேரன்பு கொண்டு அவன் அருளால் மனத்தை வசப்படுத்தியவர்களுக்கு மரணம் வரும் காலம் முன்பே தெரியும். தவத்திலும் யோகத்திலும் முதிர்ந்தவர்களுக்கோ, தாம் வேண்டும் போது பூவுலக வாழ்வை நீத்து விடமுடியும்.

பழுத்த பழமாகிய ஓளவை. நெடுவழிக்கு நல்ல துணை அமைந்திருக்கிறது என்று எண்ணிச் சேர மன்னருடன் கைலை செல்ல எண்ணினான். வினாயக பூசை செய்யும் நேரம் அதுதான் நினைத்த காரியம்முட்டின்றி முடியவேண்டுமென்று பூசையைப் புரியத் தொடங்கினான். கைலை போகும் வேகம் உந்தியது, பூசையும் வேகமாக நடந்தது. அப்போது ஒரு குரல் கேட்டது.; ஏன் இத்தனை விரைவு? அமைதியாகப் பூசை செய். உன் விருப்பம் நிறைவேறும்'' என்று ஓளவையின் காதில் விழுந்தது. சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான்; யாரும் இல்லை. விநாயகப் பெருமானே இவ்வாறு அருளினான் என்று உணர்ந்து, அமைதியாகவே, பூசையைத் தொடர்ந்து செய்தான்.

பூசை முறைப்படி நிறைவேறியது பாட்டிக்குத் திருப்தி பிறக்கவில்லை. "நம் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும்பெருந்துணையாகக் கரிமுகக் கடவுள் இருப்பதை மறந்து அவசரப்பட்டோமே'' என்று உருகினான். அப்பெருமானுடைய திருவருளால் தனக்கு வாழ்வில் கிடைத்த நலங்களை யெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்தான் அருந்தமிழ்ப் புலமையும் பெரும் புகழ் நிலைமையும் அவன் வழங்கினான். குருவடிவாகி வந்து உவட்டா உபதேசம் புகட்டினான். தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவைக் காட்டினான், ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயத்தை அருளினான். கருவிகள் ஓடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து, இருவினை தம்மை அறுத்து இருள் கடிந்தான். தவம் பலிக் கச் செய்தான். யோகம் நிறைவுற அருளினான். "முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தான்.

அவை மட்டுமா? வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம் தேக்கியே அவளுடைய சிந்தை தெளிவித்தான். அருள் தரும் ஆனந்தத்தில் அழுத்தினான். அல்லல் களைந்தே அருள் வழிகாட்டினான். அஞ்ச அக்கரத்தின் அரும் பெயர்

தன்னை நெஞ்சில் நிறுத்தினான். இவ்வாறெல்லாம் தத்துவ நிலையைத் தந்து ஆட்கொண்ட விநாயகப் பிரானை மறக்கலாமா? புலமை பெறுவது எளிது; அருள் இன்பம் பெறுவது அரிது. அதனை அருளிய பெருமானுடைய கருணையை எண்ணி எண்ணிக் கண்ணீர் ஆரூகப் பெருகப் புளகம் போர்ப்ப அமர்ந்திருந்தாள்.

இப்போது அவளுக்குக் கையையின் நினைவு மறந்தது. சேரமானைப் பற்றிய சிந்தனை ஒழிந்தது. தன்னையே மறந்து விநாயகப் பெருமானுடைய திருவருள் இன்ப உணர்ச்சியில் மிதந்தாள். அவள் உள்ளத்தில் அந்த இன்ப அலைகள் மோதின. அப்போது ஒரு பாட்டு எழுந்தது. கவித் திறமை படைத்தவர்கள் உள்ளம் உணர்ச்சி வசப்படும் போதெல்லாம் கவி பிறக்கும். நாம் துயரத்தில் ஆழும்போது புலம்பலும், மகிழ்ச்சியில் திளைக்கும்போது ஆ, ஊ என்ற ஆரவாரமும் எழுகிறது போல, கருவிலே திருவுடைய கவிஞர்களிடம் கவி எழும்.

அப்போது உதயமான கவிதையே விநாயகர் அகவல் என்ற அழகிய திருப்பாட்டு. எழுபத்திரண்டு அடிகளை உடைய அப்பாட்டில் ஓளவைப்பாட்டி மூதல் முதலில் விநாயகப் பெருமானுடைய திருவடியை எண்ணி, அதன் கண் பலவிசைபாடும் சிலம்பைத் தியானித்து, அவனுடைய திருவுருவம் முழுவதையும் சொல்லால் கோலம் செய்கிறாள்.

“சீதக்களபச் செந்தாமரைப்பூம்  
பாதச்சிலம்பு பலவிசைப்பாடப்  
பொன்னரைஞாணும் பூந்துகிலாடையும்  
வன்னமருங்கில் வளர்ந்தழகெறிப்பப்  
பேழைவயிறும் பெரும்பாரக்கோடும்  
வேழமுகமும் விளங்குசிந்தாரமும்  
அஞ்சுகரமும் அங்குசபாசமும்  
நெஞ்சிற்குடிகொண்ட நீலமேனியும்  
நான்றவாயும் நாலிருபுயமும்  
மூன்றுகண்ணும் மும்மதச்சுவடும்  
இரண்டுசெவியும் இலங்குபொன் முடியுத்  
திரண்டமுப்புரிநூல் திகழொளிமார்பும்  
சொற்பதங்கடந்த துரியமெய்ஞ்ஞான  
அற்புதம்நின்ற கற்பகக்களிறே.”

இவ்வாறு தொடங்கி, தான் விநாயகன் அருளால் பெற்ற பேற்றையெல்லாம் சொல்லி கடைசியில் அப்பெருமானைச் சரண்புகுகின்றாள் தமிழ்ப்பாட்டி.

தத்துவ நிலையைத் தந்தென ஆண்ட  
வித்தக விநாயக, விரைகழல் சரணே!

உலக வாழ்வை நீக்கும்போது இறைவனுடைய திருவடியே சரணமென்று புகுவது அறிஞர் இயல்பு, அந்த முறைப்படியே ஓளவை பாடி நிறைவேற்றினாள். பாட்டு முடிந்ததும் அவள் உள்ளக்கிளர்ச்சி நிற்கவில்லை. பாட்டின் கோர்வைபோல இன்பம் உள்ளத்தே தேங்கி நின்றது.

அப்போது விராயகப் பெருமான் தன் துதிக்கையினால் அப்பெருமாட்டியைத் தூக்கிக் கைலையிலே கொண்டு சேர்த்தான். ஓளவை பாட்டால் துதிக்கை செய்து நிறைவேற்றின அளவிலே விநாயகன் துதிக்கை அவள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றியது.

கண்ணை விழித்துப்பார்த்தாள் ஓளவை. புதிய இடம்; புதிய தோற்றம்; எல்லாம் மாசு மறுவற்ற வெள்ளி மயம். இதுதான் திருக்கையாய் என்று அங்குள்ள சிவகணத்தினரில் ஒருவர் சொன்னார். பாட்டி வியப்பினால் மலர்ந்த கண்களுடன் பார்த்தாள். நாலு திசையும் பார்த்தாள். என்ன சாந்தமான சூழ்நிலை! ஏதோ புதிய ஆனந்தம் தன்னைக் கரைத்துக் கொண்டது போன்ற உணர்ச்சி அல்லவா எழுகிறது?

சிறிது நின்று நிதானித்தாள். கணபதியின் கருணையால் சிறுதும் முயற்சி இல்லாமலே கைலை வந்ததை எண்ணி உருகி வழத்தினாள். அப்போதுதான் சேரமான் பெருமாளின் நினைவுவந்தது. அவர்கள் முன்னே போயிருப்பார்களோ?, இந்த ஐயத்தை அருகில் நின்றவரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டாள்; அவர்கள் இன்னும் வந்து சேரவில்லை.

பாட்டி நின்றாள். சுந்தரர் வந்தார். அவர் சிவபெருமான் நினைவையன்றி வேறு ஒன்றும் இன்றி வந்தவர்; பாட்டியைக் கவனிக்கவில்லை. பின்னாலே சேரமான் பெரு

மாள் வந்தார் பாட்டி நிற்பதைக் கண்டு வியந்து “எப்படி வந்தீர்கள்? காலால் நடந்தா? என்று கேட்டார்; அருகில் வாகனம் ஒன்றும் இல்லையல்லவா?

“இல்லை, கையால்” என்றாள் பாட்டி.

“விநாயகப் பெருமான் தம் துதிக்கையாலே என்னை இங்கு கொண்டு வந்து விட்டார். வாகனத்தில் வரும் உங்களுக்கு முன்னே நான் வந்து விட்டேன். எல்லாம் உமை மைந்தர் திருவருள் வலிமை” என்று சொல்லி பாடலையும் கூறினாள்

மதூர மொழிநல் உமையாள்  
புதல்வன் மலர்ப்பதத்தை  
முதிர நினைவல் லார்க்கு அரி  
தோ? முகில் போல்முழங்கி  
அதிர நடந்திடும் யானையும்  
காதம்; அதன்பின்வரும்  
குதிரையும் காதம்; கிழவியும்  
காதம் குலமன்னனே!

தமிழ்ப்பாட்டியைத் திருக்கையில் ஏற்றக் காரணமாக இருந்து விநாயகர் அகவல் தமிழ் மக்களுக்கு கிடைத்த பெரு வரமாக இன்றும் நின்று நிலகிவுறது. அதைப் பாராயணம் செய்து தம் விருப்பம் நிறைவேறப் பெறும் அன்கள் பலர்.

நம்மை நாம் எப்படி எண்ணுகிறோம் என்னும் அபிப்பிராயத்துடன், பொது மக்கள் நம்மை எப்படி எண்ணுகின்றனர் என்ற அபிப்பிராயத்தை ஒத்திட்டுப் பார்த்தால் நம்மைப் பற்றி நாம் கொள்ளும் அபிப்பிராயம் அவ்வளவு பெரிய கொடுமையாகத் தெரியாது.

—தோரோ.

படிக்கத் தெரியாதவனைப் போலவே படிக்கத் தகாதவைகளைப் படிப்பவனும் எழுத்துவாசனை அற்றவனாவான்.

ஆ. லிங்கன்.

## கச்சியப்பர் கண்ட காட்சி - 8

(ஏழாலை சிற்றம்பலம் முருகவேள்)

காட்சி; அங்கம் 1



கந்தபுராணத்தின் தொடக்கம் அதன் இறுதியில்; தக்க காண்டத்தில் உபதேசப்படலத்தில்,

ஒளிமயமானதும் எல்லா உலகங்களிலும் பார்க்க மேன்மையானதும் ஆகிய சத்திய உலகத்தில் பிரமா ஆனவர் முனிவர்களும் தேவர்களும் புதல்வர்களும் வணங்கிப்போற்றி செய வீற்றிருந்தார். வணங்கிப் போற்றி செய்துகொண்டு நின்ற புதல்வர் பதினமருள் மிகுந்த கெட்டிக்காரனும் யாகுகிரியாதி காரியங்களில் வல்லவனும் ஆகிய தக்கன், சிறிது தவமும் உடையவனாதலினாலே, தந்தையை நோக்கி ஒரு கேள்வி கேட்டான்.

முழுமுதற் கடவுள் யார் என்பது அந்தக் கேள்வி.

“நாரணனும் நானும் அமரியற்றுகையில் நடுவேநெருப்பு மலையாய் நிமிர்ந்த பரசிவனே முழுமுதற் கடவுள்” என்று விடை பகர்ந்தார் பிரமா.

தக்கன் விடவில்லை. “படைத்தலைச் செய்யும் நீ இருக்க காத்தலைச் செய்யும் கருவண்ணன் இருக்க, ஒரு தொழிலாகிய அழித்தலைச் செய்யும் பரமசிவன் முழுமுதற் கடவுள் ஆதல் எங்ஙனம் கூடும்”, என்று மீண்டும் கேட்டான்.

“வருங்கடல் மீள நின்று வீணை வாசிப்பதும், கடல் கொள்ளா மிதந்த காலத்தில் தோணியின்மீது வீற்றிருப்பதும் மகா மயானத்தில் என், என்சகா விஷ்ணுவின் மண்டை ஓடுகளையும், எலும்புகளையும் மாலையாக அணிந்து சாம்பல் பூசி நடமாடுவதும் ஆகிய அந்தம் ஆதி என்று அறி” என்று விடை வந்தது.

தக்கனுக்கு, தான் படித்த வேதம் நினைவுக்கு வந்தது. திரும்பவும், வேதம் “ஐம்பூதங்களையும் உயிர்களையும் இன்னும் என்ன எல்லாவற்றையும் பிரமம் என்கிறதே எதற்காக” என்று கேட்டான்.

பிராமணர்களை பிரமாக்கள் என்பதுபோல எல்லாம் வெறும் முகமன் என்று பதில் வந்தது.

✽

✽

✽

முழுமுதற் பொருள் அந்தப் பரமசிவனையாகில் அவனையடைந்து வேண்டுவன பெறுவேன் என்று மாணஸதடாகம் நோக்கி நடந்தனன் தக்கன்.

—தொடரும்

## பொன் மொழிகள்

சிலேடைகளையே உபயோகிக்கின்றனரே அவர்கள் இருப்புப் பாதையில் கற்களை வைத்து பார்த்து மகிழும் சிறுவர்களைப் போன்றவர்கள்.

-ஹோம்ஸ்.

நான் செல்வத் திருமகளை வேண்டிக் கேட்பதெல்லாம் ‘நான் செலவழிக்கும் பொருளை விட கொஞ்சம் அதிகமடக அளித்தருள்க’ என்பதேயாகும்.

-ஹோம்ஸ்.

பிறர் வியந்து பாராட்டும் வண்ணம் நடந்து கொள்வதற்கான ஆசையும் அறிவும் ஏற்படுத்துவதே குழந்தைகளை கௌரவமானவராக வளர்ப்பதன் அடிப்படையாகும்.

-ஹோம்ஸ்.



## சமரச ஞானக் கோவை

பல கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல்  
தத்துவஞானம், மெம்ஞ்ஞானிகள், உலகயாத்திரை, பொது  
என்ற நான்கு பாகங்களைக் கொண்டது.

400 பக்கங்கள் வரை உடையது.

கலைமகள் ஆசிரியர்: கி. வா. ஜகந்நாதன், கவியோகி ஸ்ரீ  
சுத்தானந்த பாரதியார், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை  
மதுரைப் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர் தெ. பொ. மீனாட்சி  
சுந்தரனார் ஆகியோரின் மதிப்புரைகளைக் கொண்டது.

ஆசிரியர்:

'ஆத்மஜோதி' கௌரவ ஆசிரியர்  
திரு. க. இராமச்சந்திரன் அவர்கள்

விலை: 5 ரூபா

தபாற்செலவு 50 சதம்

கிடைக்குமிடம்:

ஆத்மஜோதி நிலையம் - நாவலப்பிட்டி.

## ஹிந்து மதம்

உலகச் சமயங்கள் வரிசையிலே ஹிந்துமதத்தைப்பற்றி  
மூன்று நூல்கள்

வேதங்கள்

புராணங்கள்

இதிஹாசங்கள்

வெளியிட்டோர்:

என்ற பெயரில் வெளியாகி உள்ளன.

தஞ்சாவூர் சர்வோதயப் பிரசுராலயத்தார்.

ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ரூபாய் விலையில் உள்ளது.

# ★ துளசி வழிபாடு ★

(ஆசிரியர்: க. வை. ஆத்மநாத சர்மா)

உயிர்நிலை

சைவம், வைணவம் என்ற சமயபேதம் பாராட்டாத யாவரும் வழிபடும் திருவருள் மூர்த்தி சாஸ்தா என்றும், ஐயனார் என்றும் போற்றப்படும் ஹரி ஹர புத்திரர் ஆவர். அது போலச் சைவ சாமிகளாலும் வைணவ சமயிகளாலும், ஒழிந்த பிற சமயிகளாலும் ஒருங்கே போற்றப்படுவது துளசி யாகும். அது செடியினத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தாவரம். சிறந்த ஒரு மூலிகையுமாகும். வெண் துளசி கருந்துளசி, கருப்பூரத்துளசி எனப் பல இனங்களுண்டு. வெண்துளசியும் கருந்துளசியுமே வழிபாட்டுக்கு உரியவை.

வீடுதோறும் வளர்க்கப்பட வேண்டிய தாவரங்களுள் துளசி முதலிடம் பெறவேண்டியது. துளசி வளரும் இடங்களைப் பாம்பு முதலிய விஷப் பிராணிகள் அணுகுவதில்லை. துளசிச் செடியிலே படிந்து வருங்காற்று எவ்வளவோ நோய்களை நீக்கவல்லது. துளசி இலை ஊறிய நீர் பருகுவதற்குரியது. துளசிச் சாறு மருந்துக்கு அனுபானமாகும். துளசிச் சாற்றிலிருந்து காய்ச்சப்படும் தைலம் எத்தனையோ நோய்களை நீக்க வல்லது.

இனி, துளசி வழிபாடு என்ற தொடர், துளசியாற் செய்யும் வழிபாடு என்றும், துளசிக்குச் செய்யும் வழிபாடு என்றும் இருவகையிலும் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளப்படலாம். முதலில், துளசியாற் செய்யும் வழிபாடு பற்றி ஆராய்வாம்.

சிவபூஜைக்கு வெண் துளசியே ஏற்றது. கருந்துளசி ஆகாது. விஷ்ணுவுக்கு இரண்டும் உரியவை. விநாயக வழிபாட்டுக்குத் துளசி விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிதிரர் வழிபாடு எனப்படும் சிராத்தத்தில் துளசி அதி முக்கியமானது. துளசி இல்லாமல் சிராத்தமே செய்யலாகாது. ஞாயிறு,

திங்கள், செவ்வாய், வெள்ளிக் கிழமைகளிலும், திருவோண நட்சத்திரத்திலும், சத்தமி, அட்டமி, துவாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பெளர்ணமித் திதிகளிலும், வியதிபாத யோகத்திலும், மாசப்பிறப்பிலும், பிராதக்காலம், சாயங்காலம், இராக்காலத்திலும், துளசி எடுத்தலாகாது. ஆதலின் இவையல்லாத காலங்களில் துளசியை எடுத்து வைத்துக் கொள்ளலாம். இரண்டு இலைகீழே உள்ளதுளசிக் கதிர் எப்போதும் எடுக்கலாம் என்ற புறனடையும் உள்ளது. எடுத்து வைத்த துளசி ஒருவருட்காலம் வரை வைத்துப் பூசை செய்யத் தக்கதாகும். உபவாச விரதத்தை உத்தமமாக அநுட்டிப்பவர்கள் தமது உள்ளங்கையிற் கொண்ட துளசி நீரை ஆசமனஞ் செய்து, வேறுயாதொன்றும் அருந்தாதிருந்து நோற்பர். நன்றாக முற்றிய துளசிக் கட்டையிலிருந்து மணிகள் செய்து, அவற்றை மாலையாகக் கோவையாக்கித் துளசிமணிமாலை என அணிபவரும் உண்டு.

துளசிக்குச் செய்யும் வழிபாடு பற்றி ஆராய்வோம். அது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் செய்யப்பட வேண்டியது. பொதுவாக வீட்டிலுள்ள யாவரும், சிறப்பாகக் கன்னிப் பெண்கள், சுமங்கிலிகள் யாவரும் தினந்தோறும் துளசி வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். அதற்கெனத் தமிழகத்திலே பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் முற்றத்தில் துளசி மாடங்கள் கட்டி வைத்திருப்பதைக் காணலாம். இந்தச் சிறந்த பண்பாடான வழிபாட்டு முறை சேய் நாடாகிய ஈழத்திருநாட்டிலும் பரவுதல் வேண்டும். குடும்பப் பெண்ணைவள் நாள்தோறும் ஆசாரசீலமுடையவளாய்ச் சமையற்பாகம் முடிந்தவுடன், முற்றத்திலுள்ள துளசிச் செடியைப் பரம்பொருளின் சக்திகளுள் ஒன்றாகப் பாவித்து அன்னத்தை நிவேதித்து வணங்கி வருதல் ஒரு சிறந்த முறையாகும். மாலை நேரங்களில் துளசி மாடத்தில் தீபம் ஏற்றி வழிபட வேண்டும். இந்த வழிபாட்டினால் பெறக் கூடிய பயன்கள் அளப்பில. இவ்வாறு செய்யும் துளசி வழிபாட்டுக்கு வாய்ப்பாக, வடமொழியில் புண்டரீகர் என்ற முனிவர் அருளிய துளசிதோத்திரம் தமிழாக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. விரும்புவோர் அதனைச் சொல்லித் துளசி வழிபாடு செய்து பயனடைவார்களாக.

## துளசி தோத்திரம்.

தமிழாக்கம்.

அயன்முதற் தேவ ரானோர் அகிலமும் அமைப்பி னாக  
வியனுறப் படைத் தளித்து லிலக்குகா ரணியே தாயே  
புயவிற மேனி யண்ணல் புலவிறை வல்லி யன்னாய்  
தயனுற உலகு தாங்கும் நாயகி பொற்றி செய்வாம். 1

துளசிகல் யானி தாயே துதித்துனைப் போற்றி செய்வாம்  
வளமுற அரி விருப்பும் வஞ்சியே போற்றி செய்வாம்  
அளவுற நிதி வழங்கும் அன்னையே போற்றி செய்வாம்  
விளைவுற முத்தி நல்கும் விந்தையே போற்றி செய்வாம் 2

வாக்கினூற் புகழ்ந்தா ரேனும் மனத்தினால் நினைந்தா ரேனும்  
தேக்கிய அன்பி னேரைத் திரமுடன் புனித மாக்கும்  
ஆக்கமார் துளசித் தாயே அருள்வழி எம்மை யென்றும்  
வீக்குறும் இடரை யெல்லாம் விலக்கியே அருளு வாயே 3

பாதகம் புரிந்தா ரேனும் பார்த்துனை வந்திப் போர்கள்  
பாதகம் எல்லாம் போக்கிப் பம்பிய மரணம் நீக்கித்  
தாதகம் தாங்கி யோங்கும் தனுவொளிர் துளசித் தாயே  
போதகந் தாங்கி யுன்னைப் போற்றுவன் தலையால் யானே 4

அனைத்துல கெங்கு மாகி அண்ணுமிச் சராச ரங்கள்  
நினைக்குமித் துளசித் தாயால் நிலைபெறுங் காப்ப தாகும்  
எனைப்பெரும் பாவி யான இசைவிலா மாந்த ரேனும்  
உனைத்தரி சிப்பார் பாவம் ஓட்டுவாய் துளசி யன்னே 5

மங்கையர் யாவ ரேனும் வனிகரே பின்னோ ரேனும்  
பங்கமில் துளசி பூஜை பயில்வரேற் கலியு கத்திற்  
பொங்கிய செல்வச் சீரும் பொலிவுறு சுகமு மாக  
இங்கிவர்க் கருளுந் தாயே துளவமே இனிது போற்றி 6

நன்மைசே ரருளை நல்க நறுந்துள வதனின் மேலாம்  
சின்மயத் தெய்வம் வேறு சீருல கதனில் இல்லை  
மன்னிய விண்டு போற்றி வைணவன் மகிழு மாபோல்  
துன்னிய துளசி போற்ற உலகெலாந் தூய தாமே 7

நறுமணங் கமழுந் தெய்வத் துளசியார் நற்ற ளத்தை  
முறுகிய கலியில் விண்டு முடிதனிற் சூட்டு வோர்கள்  
பெறுவதற் கியன்ற வெல்லாப் பேறெலாம் புகழ் தாக  
உறுமவர் சிரமே லோங்கி உலகெலாம் போற்று மம்மா 8

தோமறு முலகிற் றோன்றும் துளசியில் எல்லாத் தேவும்  
ஏமுற அமைந்து மேலாய் என்றுமே வாழ்வா ராகக்  
காமுறத் துளசி பூஜை களிஹச் செய்வோர் யாரும்  
ஓமுற அகில தெய்வப் பூசனை ஓம்பி னோரே 9

அகிலமும் அறிந் துவக்கும் துளசியா மன்னை போற்றி  
முகில்நிற மேனி யண்ணல் முன்புறு சக்தி போற்றி  
அகிலமாச் சீர்கள் நல்கும் அருளுடை யன்னை போற்றி  
நிகிலமா பாபம் எம்மை நீங்கவே நிலை யருள்வாய் 10

தொண்டனும் புண்ட ரீகம் சொல்லையே துதியாச் செய்த  
மண்டுமிப் பாடல் போற்றி மாண்புறு மதியி னோர்கள்  
கொண்ட பேரன்பி னோடு கொய்தநற் றுளவத் தாலே  
விண்டுவைத் தினம்பூ சித்தால் வேண்டிய பெறுவ ரன்றே 11

ஆர்த்திகொள் துளசி யன்னைக் கருச்சனை வழிபா டாற்ற  
நேர்த்திகொள் திருப் பெயர்கள் நிறைவன பதினா றென்ப  
ஓர்ந்திடு துளசி ஸ்ரீயே உயர்மகா லக்குமீ வித்யா  
ஏர்ந்தநல் லவித்யா என்றும் இரும்புகழ் ஓங்கும் அன்னை 12

ஆனபேர் தருமா தர்மை ஆனனா தேவி யென்றும்  
ஏனமாந் தேவ தேவப் பிரியைலக் குமியின் தோழி  
மானமார் விண்மண் தேவீ சலனையே யசலை யாகும்  
ஈனமில் இசையே யான இப்பெயர் இயம்பு வோர்கள் 13

என்றுமே மேன்மை யுள்ள இன்னிசைத் தொண்ட ராவர்  
பொன்றிய காலை யன்றோர் போந்துவை குந்தம் சேர்வர்  
நன்றிசேர் துளசி பூமி நவில்மகா லக்கு மித்தாய்  
நின்றருள் பத்மி னிப்பேர் நெடியமான் மகிழு மன்றார் 14

சீர்வரு துளசித் தாயே சீதேவிச் சகியா மன்னை  
நேர்வரு பாபம் போக்கி நீடுபுண் ணியமே நல்கும்  
நாரணன் மகிழு மாற்றால் நன்மனப் பிரிய தேவி  
நாரதற் கருளு தாயே நானுனை மறவேன் போற்றி. 15

பிரயாணக் கட்டுரை 7

## ஸ்ரீ நுகரைச் சேர்ந்தோம்

— மு. சிவராசா —



பம்பாயிலிருந்து இரவு 9.45 மணிக்குப் புறப்படுகிறது பட்டான் கோட் கடுகதிப் புகையிரதம். 1830 மைலான நீண்ட நெடுந் தூரத்தை 49 மணி நேரத்தில் கடந்து தன் பயணத்தை முடிக்க வேண்டிய கடமையுடையது அந்த 57ஆம் இலக்க வண்டி. தான் போக இருக்கும் தூரத்தில் 525 மைல் கடந்த களைப்பைக் கொஞ்சமும் காட்டிக் கொள்ளாமல் 'போபால்' நிலையத்துக்கு பதினைந்தே நிமிடம் தாமதித்து அன்று வந்து சேர்ந்ததைக் கண்டபோது தனக்கிட்ட பணியை முடிக்கும் வரை சேர்வடையாத கடமை வீரன் ஒருவனை பார்ப்பது போன்றிருந்தது.

மாலை நாலு மணி. என்னுடன் நண்பர்கள் காத்தா முத்து, முக்துராசா இருவரும் வந்தனர். வண்டியில் எமக் கெனப் பதிவு செய்து ஒதுக்கப்பட்ட படுக்கை ஆசனங்களில் ஏறிக் கொண்டோம். காஷ்மீர் 'சீசன்' காலத்தில் (ஏப்ரல் முதல் ஒக்டோபர் வரை) 1½ ஒரு வழிக் கட்டணத்தில் போக வரப் பயணச் சீட்டுத் தருகிறார்கள். இதே போல் பட்டான் கோட்டிலிருந்து ஸ்ரீநகருக்கு பஸ்ஸில் போக வர ரூபா 27-இல் மலிவுச் சீட்டு. ஒருவழிப் பயணத்துக்கு பஸ் கட்டணம் இருபது ரூபாய். பம்பாயிலிருந்து மாணமத் புஷாவல், இற்றூஸி வழியாக போபால் வந்த புகைவண்டி இங்கிருந்து ஜான்ஸி, அச்ரா, வழியாக அதிகாலை 6 மணிக் குப் புதுடில்லி நிலையத்தை யடைந்தது. இங்கேயே காலை ஆகாரத்தை முடித்துக் கொண்டோம். இங்கிருந்து புறப் பட்டபின் வண்டியில் ஏறி இறங்கும் மக்களில் குறிப்பிடத் தக்க வித்தியாசத்தை அவதானிக்கலாம். பிலாயில் உள்ள மக்களும் ஹிந்தி தான் பேசுகிறார்கள். இப்போது நாம் காணும் மக்களும் ஹிந்திதான் பேசுகிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் பேச்சில் வித்தியாசம் இருந்தது. இவர்கள் உடல் அமைப்பில் நிறத்தில் வித்தியாசம் இருந்தது. உடையில், பழக்க

வழக்கங்களில் மாறுதல் இருந்தது. சிறுகச் சிறுக எம் கண்ணுக்குப் பழக்கப்பட்ட வகை மக்கள் குறைந்தனர். புதுமையான மக்கள் அதிகமாயினர். ஐந்தாறு நிலையங்கள் கழிந்ததும் வண்டியில் முக்கால் வாசிப்பேர் புதியவகையினர். மேலைக் கடலில் சூரியன் விழுந்தவுடன் இருள் கவிந்து விடுவதில்லை. பொன்னொளி பரந்த வானம் இருளை விரட்டிக்கொண்டிருக்கும். மெல்ல மெல்ல வானம் தன்னொளி மங்கப் பூமியை இருள் கௌவிக் கொள்ளும். இந்த மாற்றத்தைப் போன்றிருந்தது புகை வண்டியின் அப்போதைய நிலை.

இப்போது நாம் புது நாட்டில் புகுந்துள்ளோம் என்பதை உணரத் தொடங்கினோம். நமக்கு நாமே துணையாகப் பகற்பொழுதைக் கழித்தோம். மாலையில் வந்து 'டிக்கற்' பரிசோதகர் ஒருவர் எங்களிடம் சீட்டுக்களைப் பரிசீலனை செய்து தந்து விட்டு 'பாவம்' நீங்கள் பிந்தி விட்டீர்கள் காஷ்மீரில் மழை தொடங்கிவிட்டது' என்று ஒரு பெரிய குண்டைத் தூக்கி எம்மீது போட்டார். எங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றமும் கவலையும் அளவிடற்பரியது. மீண்டும் மீண்டும் அவரைக் கேள்விகளால் துளைத்துவிட்டு 'ஏதோ வந்ததுதான் வந்தோம் - காஷ்மீரின் குளிரையாவது ஒரு நாளுக்கு அனுபவித்துத் திரும்புவோம்' என்று முடிவு செய்தோம்.

ஜலந்தர் சந்திக்குப் பிறகு வண்டியில் ஏறியவர்கள் இன்னும் சிறிது வேறுபட்ட நடை, உடை, பாவனை கொண்டிருந்தனர் பெரும்பாலோர் சீக்கியர், அவர்கள் உயரம் ஆறடிக்கு மேல் இருக்கும். வாட்ட சாட்டமான உடற்கட்டு. நீலமான காற் சட்டையும், கை நீண்ட மேற்சட்டையும், தலைப்பாகையும், தரித்திருப்பர். சிலர் பூனூல் போடுவது போன்றுள்ள சங்கிலி ஒன்றில் வலது கைக்கு வசதியான இடத்தில் உறையுடன் வான் தாங்கியிருந்தனர் வேறு சிலர் நீண்ட வாளுக்குப் பதிலாக ஆறு அல்லது எட்டு அங்குல நீளமான உடைவாள் தரித்திருந்தனர். இவர்கள் யாவரும் போர் வீரர்களோ என்று நாம் எண்ணினோம். அவர்களுள் வயதான ஒரு பெரியவர் தமக்குத் தெரிந்த ஐந்து பத்து ஆங்கில சொற்களின் துணைகொண்டு நண்பர் காத்தாமுத்துவுடன் சம்பாஷனை தொடங்கினார். அதிலிருந்து கிடைத்த தகவல் - பல காலமாக இந்த பிராந்

தியத்து மக்கள் எந்த நிமிடத்திலும் சண்டையை எதிர் நோக்கி வாழவேண்டியவர்களாயிருந்தவர். டில்லி முகலாய மன்னர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த காலத்திலும், அதற்கு முன்னும் இருந்த மக்கள் வாழ்க்கையில் நிலையான நிம்மதி கிடையாது. ஏன் இன்றும் கூட நாட்டின் எல்லைபுறமாக இருக்கும் இவ்விடத்து மக்களை எந்த நேரத்திலும் எதிரிகளாயுள்ள பிறநாட்டவர் தாக்கலாமல்லவா! இதனால் இவர்கள் எப்போதும் ஆயுத பாணிகளாக இருக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று. பல நூற்றாண்டு காலமாக ஆயுத பாணிகளாகவே திரிந்த இந்தப்பிரதேச மக்களின் சம்பிரதாய உடையே இப்போது இவர்கள் தரித்திருப்பது. இந்தத் தகவல் தந்த முதியவருக்கு வயது 60க்கு மேலிருக்கலாம். ஆனால் அவர் உருவத்திலும், உள்ளத்திலும், உத்தட்டிலும், கூட வரவக்ஷமி நடமிட்டுக் கொண்டிருந்தாள். மனிதனின் பழக்க வழக்கங்கள் அவனது நாளாந்தத் தேவையை ஒட்டியே அமைகின்றன. சீக்கியர் இன்றும் போர் வீரர்களுள் முன்னணியில் வைத்து எண்ணப் படுகின்றனர் அமிர்த சரஸ் நிலையமும் தாண்டி பட்டான் கோட்புகையிரத நிலையம்வந்து சேர்ந்தபோது இரவு 11-30மணி. அன்றிரவை நிலையத்திலேயே கழித்தோம்.

காலையில் ஸ்ரீநகர் போகும் பஸ்ஸைப் பிடிக்க வேண்டும். காஸ்மீரின் தலைநகரான ஸ்ரீநகர் இங்கிருந்து 249 மைல். முற்றிலும் புதிதான ஊருக்குப் போகிறோம். யொழி அறிவோ அற்பத்தில் அற்பம். எஃது ஆங்கில அறிவை நம்பித்தான் புறப்பட்டோம். ஆயின் மக்களுடன் பழக முயன்ற போதுதான் எமது ஆங்கிலம் எம்முடனேயே இருக்க வேண்டுமென்பது தெரிந்தது. காலையில் பஸ் நிலையம் சென்றோம். ஏற்கெனவே பணம் அனுப்பி மூவருக்கும் போகவர ஆசனங்கள் ஒதுக்கி வைக்கக் கேட்டிருந்தோம். பயணச் சீட்டைப் பெறுவதற்காக நின்றபோது ஸ்ரீநகர் போக இருக்கும் இளைஞர் ஒருவரைச் சந்தித்தோம். ஆங்கிலம் நன்கு அறிந்திருந்தார். அன்புடனும் பண்புடனும் பழகினார். காசியிற் பிறந்த இவர், வியாபார விஷயமாகப் பலமுறை ஸ்ரீநகர் போயிருந்தார். இன்றும் அதே நோக்கத்துடன்தான் பிரயாணம் செய்கிறார். அலைந்தாடும் கொட்டிக்கு கொழு கொம்பு ஒன்று கிடைத்ததும் எப்படிப் பற்றிக் கொள்ளுமோ, அப்படி சூலாப் சண்டி மிஸ்ரா என்ற அந்த இளைஞருடன் ஒட்டிக் கொண்டோம் நெடுநாள் பழகியவர் போல

எம்முடன் நடந்து கொண்டார். என் உள்ளம் இறைவன் கருணையை வழத்திற்று.

காலை 7.40க்குப் பஸ் புறப்பட்டது. மறுநாள் பிற்பகலில் தான் ஸ்ரீநகரையடைந்தோம். போய்க் கொண்டிருந்த பஸ்ஸின் இருபுறமும் பசுமை படர்ந்திருந்தது. இடையிடையே படைவீடுகளையும், வழியெங்கும் போர்த்தளவாடங்களையும், போர்முயற்சி வேலைகளையும் கண்டோம். பாரத பாக்கிஸ்தான் அரசாங்கங்கள் இன்னமும் தீர்வுகாணாத பிரச்சினைக்குக் காரணமான 'ஜம்மு காஷ்மீர்' பிரதேச மல்லவா! பகல் 11.30 மணிக்கு 67 மைல் கடந்து ஜம்மு நகரையடைந்தோம். அங்கு ஹிந்துக்கள் அதிகம். தங்கமுலாம் பூசிய கலசத்துடன் வீளங்கும் 'ரகு நாத் மந்திர்' நகருக்கே தனிச் சிறப்பைத் தருகிறது. இன்னும் பல சைவ, வைஷ்ணவ ஆலயங்கள் இங்கு உண்டு. வியாபார நிலையங்களும், விடுதிகளும் நிரம்ப இருக்கின்றன. ரகுநாதரைத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் திரும்பி வரும்போது கிடைத்தது. ஒன்றரை மணித்தியால ஓய்வுக்குப் பிறகு பஸ் மீண்டும் புறப்பட்டது.

இதுவரை சமவெளியிலும், சிறிதே சாய்வான பாதைகளிலும் சென்று கொண்டிருந்த பஸ், இப்போது உயரமான இடத்தை நோக்கிச் சென்றது. தெருக்கள் மலைச்சரிவுகளில் அமைந்துள்ளதால் பயணம் செய்யும்போது ஒருபுறம் மலையும் மறுபுறம் கிடுகிடு பள்ளமுமாய் இருக்கும். மாலை 7.30 மணிக்கு பட்டோட் (Batote) என்ற சிறு கிராமத்தில் பஸ் நின்று இந்ந் வழியே இரவில் பஸ் போவதில்லை. குளிரின் கடுமை எங்களைச் சோதிக்க, ஒரு வீடுதியில் இரவைக் கழித்தோம். காலை 7.30 மணிக்கு பஸ் தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தது. இங்கிருந்து ஸ்ரீநகர் 104 மைல். மலையில் ஏறியும் இறங்கியும், வளைந்து நெழிந்து செல்லும் பாதையால் பஸ் போகும்போது அதன் ஒவ்வொரு திருப்பத்திலும் சாரதியின் திறமையும் எங்கள் ஆயுள் பலத்தையும் மாறி மாறி வியந்து கொண்டோம்! சுமார் 50 மைல் போனதும் 'நேரு குகை' ஊடாக பஸ் போகத் தொடங்கியது. பலையைக் குடைந்து அமைக்கப்பட்டுள்ள இரட்டைப் பாதை ஒன்று போவதற்கு; மற்றது வருவதற்கு. 1½ மைல் நீளமான குகைப்பாதை முழுதும் மின்விளக்குகளால் ஒளியூட்டப்பட்டிருக்கிறது. பாதையின் பக்கத்தில் மக்கள் நடந்து

செல்வதற்குரிய நடைபாதை. இரு தெருக்களையும் ஆங்காங்கு இணைத்து விட்டிருக்கின்றனர். ஆச்சரியப்படத்தக்க குகைப் பாதை!

குகையைத்தாண்டி நாலேந்து மைல் சென்றதும் ஸ்ரீநகர்ப் பாதையிலிருந்து விலகி மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ள 'வெர் நகர்' (Vernag) என்ற இடத்துக்கு வந்தோம் இங்கு 'மொகல் ஆக் கேட்' (Moghal arcade) என்ற பூங்கா இருக்கிறது. இப்பூங்காவும், இங்குள்ள நீருற்றும் மன்னன் ஷாஜஹானால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பன்னிரண்டு கோலங்களுடன் அமைந்த கட்டுக்குள் நீர் தேங்கி நிற்கிறது - இல்லை இங்கி நந்து பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நீர்த்தேக்கத்தின் ஆழம் 54 அடியாம். அங்கே அடித்தளத்தில் நீர் ஊற்றிப் பீறி வெளிவருகிறது. பெருகிவரும் நீரை வடிகால்கள் மூலம் வெளியேற்றிப் பாசனத்துக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இவ்வூற்றே காஷ்மீரில் ஓடும் ஜீலம் நதியின் மூலம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பூந்தோட்டம் மிக அழகாக அமைந்துள்ளது. கண்டுகளித்துத் திரும்பினோம்.

ஸ்ரீநகருக்குப் பத்து மைல் தூரத்தில் வந்து கொண்டிருந்தோம். மழை பெய்து கொண்டிருந்தது, பாதையின் இருபுறமும் நெல் வயல்கள். முற்றிய கதிகளுடன் பொன்னிறம் பெற்று தலை சாய்த்துக் கொண்டிருந்தன. பயிர்கள் கார்மேகத்தால் வடித்தெடுக்கப்பட்ட சூரிய ஒளியிலே பொற்கதிர்கள் வருஷிக்கும் மழையில் நனைந்து கிடந்த காட்சி மனத்தில் இனந்தெரியாத தொரு கிளர்ச்சியை உண்டு பண்ணிற்று. தொலை தூரத்தில் வானோங்கி உயர்ந்து நின்ற பசுமரங்கள் வரப்போகும் ஸ்ரீநகரின் அழகை கோடி காட்டின. சிறீது நேரத்தில் ஸ்ரீநகர் உல்லாசப் பிரயாணிகள் வரவேற்பு நிலையத்தை வந்தடைந்தோம். பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கிய போது மணி பி. ப. 2.20 அப்போது ஸ்ரீநகரில் மழை இல்லை!



# இமாலயன் பற்பொடி

பற்களுக்கு வெண்மை தந்து  
பல் வியாதிகளைக் குணப்படுத்துகிறது.

## இமாலயன் பற்பொடி

பல் வலி, பல் அரணை பல்லில் இரத்தம்  
வடிதல்

முதலியவற்றை நீக்கி, தந்த வாய்வு, பல்லில் குழி விழுதல்  
வாய்நாற்றம் ஆகியவற்றை அறவே போக்கி, முத்துப்  
போன்ற வெண்மையையும் மோகனத் தோற்றத்தையும்  
தருகிறது.

## இமாலயன் பற்பொடி

ஆத்மஜோதி நிலையம்

நாவலப்பிட்டி

ரின் ஒன்று விலை ரூபா 1. தபாற் செலவு 50 சதம்.

## சந்தா நேயர்களுக்கு!

அன்புடையீர்!

இறைவன் திருவருளால் ஆத்மஜோதிக்கு 19 ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகி 20வதுஆண்டு ஆரம்பமாகி இரண்டாவது இதழும் வெளிவந்துள்ளது. பல சந்தாநேயர்களுடைய ஆதரவினாலேயே ஜோதி மாதந்தோறும் சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வழக்கம்போல் அன்பர்கள் அனைவரும் இவ்வாண்டுச் சந்தாவை அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம். சந்தா நேயர்கள் தமது சந்தா இலக்கங்களைக் குறிப்பிடுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் தங்கள் சந்தாவை வழக்கம் போல்

R. வீரசம்பு, சம்பு இன்டஸ்ட்ரிஸ்.

அரிசிப்பாளையம், சேலம் - 9.

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி வைத்து

இவ்விடமும் அறியத்தருமாறு

கேட்டுக்கொள்ளப்படுகின்றார்கள்.

## ஆத்மஜோதி நிலையம்,

### நாவலப்பிட்டி, (இலங்கை)

அச்சிடுவிப்போர்: ஆத்மஜோதி நிலையத்தினர்

அச்சிடுவோர்: ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சகத்தினர்

வெளியிட்ட திகதி: 16-12-67.